

Preuzeto iz elektronske pravne baze **Paragraf Lex**

Ukoliko ovaj propis niste preuzeli sa Paragrafovog sajta ili niste sigurni da li je u pitanju važeća verzija propisa, poslednju verziju možete naći [OVDE](#).

ZAKON

O RATIFIKACIJI EVROPSKE KONVENCIJE PROTIV DOPINGOVANJA U SPORTU, SA DODATKOM

("Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori", br. 4/91)

ČLAN 1

Ratifikuje se Evropska konvencija protiv dopingovanja u sportu, sa Dodatkom, sačinjena 16. novembra 1989. godine u Strazburu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

ČLAN 2

Tekst Konvencije, sa Dodatkom, u originalu na engleskom i u prevodu na srpskohrvatski jezik glasi:

EVROPSKA KONVENCIJA PROTIV DOPINGOVANJA U SPORTU

Države članice Saveta Evrope, ostale države potpisnice Konvencije o evropskoj kulturnoj saradnji i ostale države potpisnice ovog dokumenta;

Smatrajući da je cilj Saveta Evrope da postigne jedinstvo među članicama radi očuvanja i unapređenja ideala i načela koji su njihovo zajedničko nasleđe i olakšavanja njihovog ekonomskog i društvenog napretka;

Svesne činjenice da sport treba da igra značajnu ulogu u zaštiti zdravlja, u moralnom i fizičkom vaspitanju i obrazovanju i u unapređenju međunarodnog razumevanja;

Zabrinute zbog sve veće upotrebe sredstava i metoda za dopingovanje od strane sportista u svim sportovima i zbog posledica po zdravlje za učesnike i za budućnost sporta;

Imajući u vidu da ovaj problem ugrožava etičke principe i vaspitne vrednosti sadržane u Olimpijskoj povelji, Međunarodnoj povelji o sportu i fizičkom obrazovanju UNESCO-a i Rezoluciji Ministarskog komiteta Saveta Evrope br. (76)41 poznate kao "evropska povelja - sport za sve";

Imajući u vidu propise protiv dopingovanja, politiku i deklaracije koje su usvojile međunarodne sportske organizacije;

Svesne da javni organi i dobrovoljne sportske organizacije imaju takođe dodatni zadatak da se bore protiv dopingovanja u sportu, posebno da na osnovu principa fer-pleja obezbede pravilno vođenje sportskih manifestacija i zaštitu zdravlja učesnika;

Svesne da ti organi i organizacije moraju zajednički raditi u tom cilju na svim odgovarajućim nivoima;

Podsećajući na rezolucije o dopingovanju koje je usvojila Konferencija evropskih ministara odgovornih za sport, a posebno na rezoluciju br. 1 koja je usvojena na Šestoj konferenciji 1989. godine u Rejkjaviku;

Podsećajući da je Ministarski komitet Saveta Evrope već usvojio rezoluciju br. (67)12 o dopingovanju atletičara, preporuku br. R(79)8 o dopingovanju u sportu, preporuku br. R(84)19 o Evropskoj povelji protiv dopingovanja u sportu i preporuku br. R(88)12 o uspostavljanju kontrole dopingovanja bez upozorenja, izvan sportskih takmičenja;

Podsećajući na preporuku br. 5 o dopingovanju koja je 1988. godine usvojena u Moskvi na Drugoj međunarodnoj konferenciji ministara i visokih funkcionera odgovornih za sport i fizičko obrazovanje, koju je organizovao UNESCO;

Rešene da povedu dalju i pojačanu zajedničku akciju radi smanjenja i konačnog eliminisanja praktičnih mera sadržanih u tim instrumentima;

Saglasile su se o sledećem:

Član 1

Cilj Konvencije

Radi smanjenja i konačnog eliminisanja dopingovanja iz sporta, članice se obavezuju da u okvirima svojih ustavnih odredaba preduzmu potrebne korake u cilju primene odredaba Konvencije.

Član 2

Definicija i delokrug Konvencije

1. Za svrhe ove konvencije:

(a) izraz "dopingovanje u sportu" označava propisivanje sportistima ili korišćenje od strane sportista farmakoloških vrsta sredstava ili metoda za dopingovanje;

(b) izraz "farmakološke vrste sredstva ili metoda za dopingovanje" označava u kontekstu dole navedene tačke 2. one vrste sredstava ili metoda za dopingovanje koje su odgovarajuće međunarodne sportske organizacije zabranile i koje se nalaze na listama koje je odobrila grupa za praćenje u skladu sa uslovima iz člana 11.1.b;

(c) izraz "sportisti" označava lica koja redovno učestvuju u organizovanim sportskim aktivnostima.

2. Dok Grupa za praćenje u skladu sa uslovima iz člana 11.1.b. ne odobri listu zabranjenih farmakoloških vrsta, sredstava i metoda za dopingovanje, primenjivaće se lista u dodatku ove konvencije.

Član 3

Koordinacija na nacionalnom planu

1. Članice koordiniraju politiku i akcije vladinih organa i drugih javnih tela za borbu protiv dopingovanja u sportu.

2. One obezbeđuju praktičnu primenu ove konvencije, a posebno ispunjavanje obaveza iz člana 7, poveravanjem, gde je to potrebno, sprovođenja nekih odredaba Konvencije određenom vladinom ili nevladinom sportskom organu ili sportskoj organizaciji.

Član 4

Mere za ograničenje dostupnosti i upotrebe zabranjenih sredstava i metoda dopingovanja

1. Članice usvajaju, gde je to potrebno, zakonodavstvo, propise ili administrativne mere za ograničenje dostupnosti (uključujući odredbe o kontroli kretanja, posedovanja, uvoza, distribucije i prodaje), kao i upotrebu zabranjenih sredstava i metoda dopingovanja, a posebno anaboličkih steroida.

2. U tom cilju, članice ili, gde je to potrebno, odgovarajuće nevladine organizacije uvode kriterijum za dodelu javne novčane pomoći sportskim organizacijama za efikasno primenjivanje propisa protiv dopingovanja.

3. Pored toga, članice:

(a) pomažu svojim sportskim organizacijama da finansiraju kontrolu i analize dopingovanja, ili direktno novčanom pomoći ili dotacijama, ili priznavanjem troškova za takvu kontrolu i analizu pri određivanju ukupne novčane pomoći ili dotacije koje se dodeljuju tim organizacijama;

(b) preduzimaju odgovarajuće mere za uskraćivanje novčane pomoći iz javnih sredstava za pripreme pojedinih sportista koji su suspendovani zbog dopingovanja u sportu, za vreme trajanja suspenzije;

(c) podstiču i, gde je potrebno, olakšavaju obavljanje kontrole dopingovanja od strane njihovih sportskih organizacija, koju traže nadležne međunarodne sportske organizacije za vreme ili izvan sportskih takmičenja, i

(d) podstiču i olakšavaju pregovore sportskih organizacija o sporazumima kojima se dozvoljava da njihovi članovi budu testirani u drugim zemljama od strane propisno ovlašćenih timova za kontrolu dopingovanja.

4. Članice zadržavaju pravo da propise protiv dopingovanja i organizovanje kontrole dopingovanja usvoje na svoju sopstvenu inicijativu i na svoju odgovornost, koji će biti u skladu sa odgovarajućim principima Konvencije.

Član 5

Laboratorije

1. Svaka članice se obavezuje:

(a) da osnuje ili da olakša osnivanje jedne laboratorije ili više laboratorija za kontrolu dopingovanja pogodnih za razmatranje akreditacija prema kriterijumima koje su usvojile odgovarajuće međunarodne sportske organizacije i koje je odobrila grupa za praćenje shodno uslovima iz člana 11.1.b, ili

(b) da pomogne svojim sportskim organizacijama da im se omogući pristup takvoj laboratoriji na teritoriji druge članice.

2. Ove laboratorije će se podsticati:

(a) da preduzimaju odgovarajuću akciju na zapošljavanju, uzimanju u stalnu službu, obučavanju i prekvalifikaciji kvalifikovanog osoblja;

(b) da rade na odgovarajućim istraživačkim i razvojnim programima u vezi sa sredstvima i metodama dopingovanja koji se koriste ili se smatra da se koriste za dopingovanje u sportu i u vezi sa analitičkom biohemijom i farmakologijom, radi boljeg razumevanja efekata koje razne supstance imaju na ljudsko telo i njihove posledice za rezultate atletičara;

(c) da bez odlaganja objave i distribuiraju nove podatke na osnovu svojih istraživanja.

Član 6

Obrazovanje

1. Članice se obavezuju da izrade i sprovedu, gde je to potrebno, u saradnji sa odnosnim sportskim organizacijama i sa sredstvima javnog informisanja, obrazovne programe i informativne kampanje u kojima će se naglašavati opasnosti koje dopingovanje ima za zdravlje i štetu koju nanosi etičkim vrednostima sporta. Ovakvi programi i kampanje namenjeni su kako mladima u školama i sportskim klubovima i njihovim roditeljima tako i odraslim sportistima, sportskim funkcionerima i trenerima. Za one koji se bave medicinom, u takvim obrazovnim programima naglašava se poštovanje medicinske etike.

2. Članice se obavezuju da, u saradnji s nadležnim regionalnim, nacionalnim i međunarodnim sportskim organizacijama, podstiču i unapređuju istraživanja puteva i načina za iznalaženje naučno zasnovanih fizioloških i psiholoških programa treniranja koji poštuju integritet ljudske ličnosti.

Član 7

Saradnja sa sportskim organizacijama na preduzimanju mera

1. Članice se obavezuju da podstiču svoje sportske organizacije, a preko njih i međunarodne sportske organizacije, da formulišu i primenjuju sve odgovarajuće mere protiv dopingovanja u sportu koje su u njihovoj nadležnosti.

2. U tom cilju one podstiču svoje sportske organizacije da razjasne i usklade svoja prava, obaveze i dužnosti posebno usklađivanjem:

(a) propisa protiv dopingovanja na osnovu propisa usaglašenih od strane nadležnih međunarodnih sportskih organizacija;

(b) lista zabranjenih farmakoloških vrsta sredstava i metoda na osnovu lista o kojima su se saglasile odgovarajuće međunarodne sportske organizacije;

(c) postupka za kontrolu dopingovanja;

(d) disciplinskih postupaka, uz primenu dogovorenih međunarodnih principa pravde i obezbeđujući poštovanje osnovnih prava osumnjičenih sportista; ovi principi obuhvataju:

i) pravljenje razlike između organa koji prijavljuju prekršaj i disciplinskih organa,

ii) pravo takvih lica na pravično saslušanje, pomoć ili zastupnika,

iii) jasne i izvršne odredbe u vezi sa žalbama na eventualne presude;

e) postupka za donošenje efikasnih kazni protiv funkcionera, lekara, veterinaru, trenera, fizioterapeuta i ostalih službenih ili pomoćnih lica koja krše propise protiv dopingovanja sportista;

f) postupka za uzajamno priznavanje suspenzija i drugih kazni koje izreknu druge sportske organizacije istoj zemlji ili u drugim zemljama.

3. Pored toga, članice će podsticati svoje sportske organizacije da:

(a) uvedu kontrolu dopingovanja u efikasnom obimu ne samo uz prethodno upozorenje već i bez takvog upozorenja, u svako prikladno vreme izvan sportskih takmičenja da se ta kontrola vrši na isti način za sve sportiste i gde je to moguće, po principu slučajnog izbora lica za testiranje i ponovno testiranje;

(b) pregovaraju sa sportskim organizacijama drugih zemalja o sporazumima koji bi sportistima koji treniraju u drugim zemljama omogućili da ih testiraju propisno ovlašćeni timovi za kontrolu dopingovanja u toj zemlji;

(c) razjasne i usklađuju propise o kriterijumima koje sportisti moraju da ispune za učešće u sportskim manifestacijama, uključujući kriterijume protiv dopingovanja;

(d) unapređuju aktivno učešće samih sportista u borbi međunarodnih sportskih organizacija protiv dopingovanja;

(e) u potpunosti i efikasno koriste mogućnosti koje im se pružaju za analizu dopingovanja u laboratorijama predviđenim u članu 5. kako za vreme tako i izvan sportskih takmičenja;

(f) proučavaju naučne metode treninga i formulišu smernice za zaštitu sportista svih uzrasta koje odgovaraju za određeni sport.

Član 8

Međunarodna saradnja

1. Članice tesno sarađuju na pitanjima o kojima je reč u ovoj konvenciji i podstiču sličnu saradnju svojih sportskih organizacija.

2. Članice se obavezuju:

(a) da podstiču svoje sportske organizacije da rade na način kojim se unapređuje primena odredaba ove konvencije u svim odgovarajućim međunarodnim sportskim organizacijama u koje su uključene, uključujući odbijanje da ratifikuju zahteve za priznavanje svetskog ili regionalnog rekorda ako on nije praćen autentičnim negativnim rezultatom kontrole dopingovanja;

(b) da unapređuju međusobnu saradnju radnika u svojim laboratorijama za kontrolu dopingovanja koje budu osnovane ili koje rade shodno članu 5, i

(c) da iniciraju bilateralnu i multilateralnu saradnju između svojih odgovarajućih agencija, organa i organizacija u tom cilju, takođe i na međunarodnom planu, kako je utvrđeno članom 4.1.

3. Članice koje imaju laboratorije koje su osnovane ili rade shodno članu 5. obavezuju se da pomognu drugim članicama u njihovom nastojanju da steknu iskustvo, veštine i tehnike potrebne za osnivanje sopstvenih laboratorija.

Član 9

Pružanje informacija

Svaka članica dostavlja generalnom sekretaru Saveta Evrope, na jednom od zvaničnih jezika Evropskog saveta, sve relativne podatke u vezi sa zakonodavnim i ostalim merama koje je preduzela radi postupanja u skladu sa uslovima Konvencije.

Član 10

Grupa za praćenje

1. Za svrhe ove konvencije, osniva se grupa za praćenje.

2. Svaka članica može u grupi za praćenje imati jednog ili više predstavnika. Svaka članica ima jedan glas.

3. Svaku državu spomenutu u članu 14.1. koja nije članica Konvencije može u Grupi za praćenje predstavljati posmatrač.

4. Grupa za praćenje može, na osnovu jednoglasne odluke, pozvati svaku državu koja nije članica Evropskog saveta niti Konvencije i svaku sportsku ili drugu odgovarajuću profesionalnu organizaciju da pošalje posmatrača na jedan ili na više njenih sastanaka.

5. Grupu za praćenje saziva generalni sekretar. Prvi sastanak se održava što je pre realno izvodljivo, a u svakom slučaju u roku od godinu dana od dana stupanja Konvencije na snagu. Posle toga sastanci se održavaju po potrebi, na inicijativu generalnog sekretara ili neke članice.

6. Kvorum za održavanje sastanka grupe za praćenje sačinjava većina članica.

7. Grupa za praćenje drži zatvorene sastanke.

8. Shodno odredbama Konvencije, Grupa za praćenje formuliše i usvaja konsensusom svoj poslovnik.

Član 11

1. Grupa za praćenje prati primenu Konvencije. Posebno može:

(a) pratiti odredbe Konvencije i razmatrati potrebu eventualnih izmena;

(b) odobriti listu i sve eventualne revizije liste farmakoloških vrsta sredstava i metoda za dopingovanje koje su zabranile odgovarajuće međunarodne sportske organizacije o kojima je bilo reči u članu 2.1. i 2.2; takođe i kriterijume za davanje odobrenja za rad laboratorijama, kao i eventualne revizije koje su gore navedene organizacije iz člana 5.1. usvojile; određuje datum kada odgovarajuće odluke stupaju na snagu;

(c) održati konsultacije sa odgovarajućim sportskim organizacijama;

(d) davati članicama preporuke u vezi s merama koje treba preduzeti radi primene Konvencije;

(e) davati preporuke o prikladnim merama za držanje odnosnih međunarodnih organizacija i javnosti u toku o aktivnostima koje se sprovode u okviru ove konvencije;

(f) davati preporuke Ministarskom komitetu o državama koje nisu članice Saveta Evrope da budu pozvane da pristupe Konvenciji;

(g) davati eventualne predloge za poboljšanje efikasnosti Konvencije.

2. Radi obavljanja svojih funkcija, Grupa za praćenje može, na svoju inicijativu, organizovati sastanke grupe eksperata.

Član 12

Posle svakog sastanka, Grupa za praćenje upućuje Ministarskom komitetu Saveta Evrope izveštaj o svom radu i o sprovođenju Konvencije.

Član 13

Amandmani na članove Konvencije

1. Amandmane na članove ove konvencije mogu predložiti članice, Ministarski komitet Saveta Evrope ili Grupa za praćenje.
2. Svaki predlog amandmana generalni sekretar upućuje državama iz člana 14. i svakoj državi koja je pristupila ili je pozvana da pristupi Konvenciji u skladu sa odredbama člana 16.
3. Svaki amandman koji predlože članice ili Ministarski komitet upućuje se Grupi za praćenje najmanje dva meseca pre sastanka na kome će se amandman razmatrati. Grupa za praćenje podnosi Ministarskom komitetu svoje mišljenje o predloženom amandmanu, gde to odgovara, nakon konsultacija sa odgovarajućim sportskim organizacijama.
4. Ministarski komitet razmatra predloženi amandman i eventualno mišljenje koje podnese Grupa za praćenje, a može i usvojiti amandman.
5. Tekst svakog amandmana koji usvoji Ministarski komitet u skladu sa tačkom 4. ovog člana upućuje se članicama na usvajanje.
6. Svaki amandman usvojen u skladu s tačkom 4. ovog člana stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od mesec dana pošto generalni sekretar bude obavešten od svih članica o njihovom prihvatanju amandmana.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 14

1. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje svim državama članicama Saveta Evrope, drugim državama članicama Evropske konvencije o kulturnoj saradnji i državama koje nisu članice, a koje su učestvovalе u izradi ove konvencije i koje eventualno izraze spremnost da se obavežu:

(a) potpisom da će je bez rezerve ratifikovati, prihvatiti ili odobriti ili

(b) potpisom koji podleže ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju, a kome sledi ratifikacija, prihvatanje ili odobrenje.

2. Ratifikacioni instrumenti, instrumenti o prihvatanju ili odobrenju deponuju se kod generalnog sekretara.

Član 15

1. Konvencija stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od jednog meseca od dana kad je pet država, uključujući najmanje četiri države članice Saveta Evrope, izrazilo spremnost da se obavežu Konvencijom u skladu sa odredbama člana 14.

2. Za sve države potpisnice koje naknadno izraze spremnost da se obavežu ovom konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od jednog meseca od dana potpisivanja ili deponovanja ratifikacionog instrumenta, instrumenta o prihvatanju ili odobrenju.

Član 16

1. Posle stupanja ove konvencije na snagu, Ministarski komitet Saveta Evrope, nakon konsultacija sa članicama, može pozvati na pristupanje Konvenciji bilo koju državu koja nije članica Evropskog saveta odlukom donesenom većinom glasova

kao što je predviđeno u članu 20 (d) Statuta Saveta Evrope i jednoglasnim izborom predstavnika država ugovornica koje imaju pravo na mesto u Ministarskom komitetu.

2. Za sve države koje pristupe Konvenciji, ona stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od jednog meseca od dana deponovanja instrumenta o pristupaju kod generalnog sekretara.

Član 17

1. Svaka država može u trenutku potpisivanja ili deponovanja ratifikacionog instrumenta, instrumenta o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju navesti na kojim teritorijama ili teritoriji se Konvencija primenjuje.

2. Svaka država može u bilo kom trenutku kasnije, izjavom upućenom generalnom sekretaru, proširiti primenu Konvencije na bilo koju drugu teritoriju navedenu u izjavi. U odnosu na takvu teritoriju Konvencija stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od jednog meseca od dana prijema takve izjave od strane generalnog sekretara.

3. Svaka izjava data shodno dvema prethodnim tačkama može u odnosu na svaku teritoriju koja se pominje u takvoj izjavi biti povučena obaveštavanjem generalnog sekretara. Takva odluka o povlačenju stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od šest meseci od dana prijema takvog obaveštenja od strane generalnog sekretara.

Član 18

1. Svaka članica može u svako doba otkazati ovu konvenciju obaveštavanjem generalnog sekretara.

2. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana meseca koji sledi nakon isteka perioda od šest meseci od dana prijema obaveštenja od strane generalnog sekretara.

Član 19

Generalni sekretar obaveštava članice, druge države članice Evropskog saveta, ostale države članice Evropske konvencije o kulturnoj saradnji, države koje nisu članice a koje su učestvovala u izradi ove konvencije i sve države koje su pristupile ili su pozvane da pristupe Konvenciji:

(a) o svakom potpisivanju u skladu sa članom 14;

(b) o deponovanju svakog ratifikacionog instrumenta, instrumenta o prihvatanju, odobravanju ili pristupanju u skladu sa čl. 14. i 16;

(c) o datumu stupanja na snagu ove konvencije u skladu sa čl. 15. i 16;

(d) o svim eventualnim informacijama upućenim shodno odredbama člana 9;

(e) o svim izveštajima pripremljenim u skladu sa odredbama člana 12;

(f) o svim eventualnim predlozima amandmana ili amandmanima koji su usvojeni u skladu sa članom 13. i o datumu stupanja tog amandmana na snagu;

(g) o eventualnim izjavama datim shodno odredbama člana 17;

(h) o svakom eventualnom saopštenju datom shodno odredbama člana 18. i o datumu stupanja otkaza na snagu;

(i) o svim ostalim eventualnim radnjama, obaveštenjima ili saopštenjima u vezi sa ovom konvencijom.

U potvrdu čega su dole potpisani, propisno ovlašćeni u tu svrhu, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno 16. novembra 1989. godine u Strazburu, u jednom primerku na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako verodostojna i deponuju se u arhivi Evropskog saveta. Generalni sekretar Evropskog saveta dostavlja overene primerke svakoj državi članici Evropskog saveta, drugim državama članicama Evropske konvencije o kulturnoj saradnji, državama koje nisu članice a koje su učestvovala u izradi ove konvencije i svim državama koje su eventualno pozvane da pristupe Konvenciji.

Dodatak

LISTA FARMAKOLOŠKIH VRSTA SREDSTAVA I METODA ZA DOPINGOVANJE

I Vrste dopingovanja

A. Stimulativna sredstva

B. Narkotici

C. Anabolički steroidi

D. Beta-blokatori

E. Diuretici

F. Peptidni hormoni i slično

II Metode dopingovanja

A. Dopingovanje preko krvi

B. Farmakološka, hemijska i fizička manipulacija

III Vrste droga koje podležu određenim ograničenjima

A. Alkohol

B. Marihuana

C. Lokalni anestetici

D. Kortikosteroidi

PRIMERI

I Vrste dopingovanja

A. *Stimulativna sredstva*

Amfepramone

Amfetaminil

Amiphenazole

Amphetamine

Benzphetamine

Kofein*

* Što se tiče kofeina, pozitivan rezultat zavisi od sledećeg; da koncentracija u urinu prelazi 12 mikrograma/ml.

Cathine

Chlorphentermine

Clobenzorex

Clorprenaline

Kokain

Cropropamide (sastojak "mikorena")

Crotetamide (sastojak "mikorena")

Dimetamphetamine

Ephedrine

Etafedrine

Etamivan

Etilamphetamine

Fencamfamin

Fenetylline

Fenproporex

Furfenorex

Mefenorex

Methamphetamine

Methoxyphenamine

Metnylphedrine

Metnylphenidate

Morazone
Nikethamide
Pemoline
Phentetrazol
Phendimetrazine
Phenmetrazine
Phentermine
Phenylpropanolamine
Pipradol
Prolintane
Propylhexedrine
Pyrovalerone
Strihnin i slična jedinjenja

B. Narkotički analgetici

Alphaprodine
Anileridine
Buprenorphine
Codeine
Dextromoramide
Dextropropoxyphene
Diamorphine (heroin)
Dihydrocodeine
Dipipanone
Ethoheptazine
Ethylmorphine
Levorphanol
Methadone
Morphine
Nalpuhine
Pentazocine
Pethidine
Phenazocine
Trimeperidine i slična jedinjenja

C. Anabolički steroidi

Bolasterone
Boldenone
Clostebol
Dehydrochlormethyltestosterone
Fluoxymesterone
Mesterolone
Metandienone
Metenolone

Nandrolone

Norethandrolone

Oxandrolone

Oxymesterone

Oxymetholone

Stanozolol

Testosterone* i slična jedinjenja

* Testosteron - pozitivan rezultat zavisi od sledećeg: davanje testosterona ili primena neke druge manipulacije ima za rezultat povećanje testosterona/epitestosterona u urinu na iznad 6.

D. Beta-blokatori

Acebutolol

Alprenolol

Atenolol

Labetalol

Metoprolol

Nadolol

Oxprenolol

Propranolol

Sotalol i slična jedinjenja

E. Diuretici

Acetazolamide

Amiloride

Bendroflumethiazide

Benzthiazide

Bumetanide

Canrenone

Chlormerodrin

Chlortalidone

Diclofenamide

Etakrinička kiselina

Furosemide

Hydrochlorothiazide

Mersalyl

Spironolactone

Triamterene i slična jedinjenja

F. Peptidni hormoni i slično

Chorionic Gonadotrophin (HCG - ljudski chorionic gonadotrophin)

Corticotrophin (ACTH)

Hormon rasta (HGH, somatotrophin)

II Metode

A. Dopingovanje preko krvi

B. Farmakološka, hemijska i fizička manipulacija

III Vrste droga koje podležu određenim ograničenjima

- A. Alkohol
- B. Marihuana
- C. Lokalni anestetici
- D. Kortikosteroidi

Napomena: Navedena lista je lista vrsta i metoda dopingovanja koju je usvojio Međunarodni olimpijski komitet u aprilu 1989. godine.

ČLAN 3

O izvršavanju ovog zakona staraće se nadležni republički i pokrajinski organi.

ČLAN 4

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu SFRJ" - Međunarodni ugovori.